

Обрад Ж. Маричић

ИСТОРИЈСКЕ ПАРАЛЕЛЕ СРБА КРОЗ МИЛЕНИЈУМЕ

"Словенски народи заузимају већи простор на земљи него у историји..."

Хердер

Овим речима је чувени француски историчар Франсис Конт започео писање своје историје Словена и настанка словенских цивилизација у Европи. Књига је у преводу на србски језик изашла у Београду 1989. године под насловом "Словени".

Аутор ове књиге "Историјске паралеле Срба кроз миленијуме" је Обрад Ж.Маричић који је самостално, читајући разна дела великог броја аутора и прегледајући мноштво докумената управо схватио наведену поруку да Словенски народи заузимају већи простор на земљи него у историји. Проучавајући историју европских народа и њихових култура, писмености, језика и археолошке заоставштине нашао је да су Срби као аутохтоно становништво ширег Подунавља и Балкана насељавали и ширили свој утицај и да су оставили трагове свога присуства од Балтика на северу Европе до Медитерана и северне Африке на југу, од Далеког истока и Индије на истоку до Британских острва на западу.

Октроисана наука у Србији и свету, посебно у Европи, као и настава историје у савременим школама наметнула је бројна ограничења у схватању наставника и ученика, чије је знање тиме ограничено, а схватање извитоперено и спутано наметањем одређених званичних постулата. Прећутани су налази и сазнања о кјима су вековима писали велики умови човечанства од раних класичних времена до данас. Савременој омладини која живи у свету информативних технологија доступна су само она дела разних аутора која су нашла своје место у меморији рачунара. Изгледа да је настао нови "мрачни средњи век". Значај ове књиге Обрада Ж.Маричића је у томе што приказом извода из класичне и окпште светске литературе покушава да "отвори очи" читаоцима и да укаже на историју србског народа у времену и простору, која се систематски потискује у свету и мења према потребама оних који имају највећи утицај у друштву и држе власт у својим рукама. Свака власт, без обзира да ли се ради о некој политичкој партији, држави или цркви труди се да контролише људску свест, културу и сазнања да би подредила и подјармила поданике и прилагодила њихова сазнања и следствено понашање својим потребама и интересима. Из новије историје нам је познато како су разни тоталитарни режими као што је био Хитлеров национал-социализам, Мусолинијев фашизам, светски комунизам као и Римокатоличка црква мењали "историју" према својим потребама да би на тај начин контролисали, цензурисали, ограничавали и обмањивали свет којим су владали. У савременом свету, захваљујући напредку технологије, Европска заједница, САД, НАТО и Ватикан обављају манипулативну политику прекрајањем историје на далеко финији и суптилнији начин, теже препознатљив, али који је на крају далеко успешнији у односу на методе из ранијих времена. То је једна врста агресије над умом и схватањима заузданих и подјармљених поданика.

Историјске чињенице говоре да је Римокатоличка црква, уз помоћ држава Западне Европе, вековима водила борбу против источне Европе, против Византије и против србског народа који је наследио традицију Византије после њеног уништења од стране западноевропских, римокатоличких крсташа. Познато нам је да походи крсташа на исток нису вршени да би се ослободио и заштитио Христов гроб, већ да би се уништила Византија и православље. Бројне књиге би се могле написати о томе какву су све документацију уништили римокатолици и како су извртали историјске чињенице да би обманули јавност ради постизања својих циљева. При томе нису бирали средства. Борили су се "огњем и мачем, пером и речју" јер "циљ оправдава средство". Тако су још почетком четрнаестог века (1303 год.) папе наредиле да се користе сва средства у борби против Истока и православља, укључујући и Србе. Навели су:

"Изван римокатоличке цркве нема спаса. Сви морају постати католици"

"Грчка православна црква није црква"

"Треба избрисати из сећања и памћења код народа на постојање православне цркве".

Ова књига Обрада Ж.Маричића, на својих више од 600 страна, са бројним мапама, изводима, илустрацијама и наведеном документацијом супротставља се баш тој, наведеној агресији Запада. На први поглед читалац добија утисак да је текст књиге чисто информативан и да аутор жели да упозна читаоца са оним што постоји у светској литератури која њему није лако доступна. Међутим, ова књига је нешто сасвим друго. То је вид борбе против агресије, односно против насилног мењања и извртања историје, против наметања лажних и настраних идеја и схватања, приморавајући људе да мисле, верују и прихватају за "истину" оно што им агресор намеће. Аутор овог огромног дела је показао да је слободан човек, који мисли својом главом, без обзира на властодршце, на жеље политичара и на друштвене услове, као и да је спреман да стави на коцку све што лично поседује, у борби за преношење својих знања, искустава и уверења. Захваљујући оваквим људима сазнање целог света напредује кроз историју, сири се и продубљује. Октроисана наука, под утицајем разних светских центара моћи успела је током времена да уништи мноштво описа појава, покрета, материјалних долумената, уништила бројне људе и низ идеја које су сметале моћницима на власти. Таква је била судбина не само србског народа и његове историје, већ и других народа у свету, као што је на пример уништавање и брисање из сећања свих трагова аутохтоне културе Индијанаца у САД или пак уништење аутохтоних култура у Јужној Америци од стране римокатоличких освајача и мисионара, језуита и сл. На жалост Запад, а посебно САД су заборавили речи оца Америцке нације Абрахама Линколна који је изрекао и написао велику истину: "Можете лагати један део света једно одређено време, а да ћете слагати цео свет вечно - то је немогуће".

Зато аутор ове књиге, насупрот октроисаној "науци" наводи и истиче више чињеница за које наводи поуздане доказе. Истиче пре свега да: "Срби јесу били и остали велики историјски народ"

Друго "Срби имају паралелан живот. Један је онај који лежи у правом животу, са прекрајаном историјом, а други, тајни, са правом историјом".

Треће, "старост србског народа се не мери од седмог века како смо лажно учили, него србски народ траје кроз миленијуме".

Полазећи од схватања да сваку књигу треба пажљиво прочитати и схватити, а не препричавати њене делове и њен садржај задржаћемо се на управо израженом мишљењу. Сваки читалац ће моћи сам да се увери у значај пружених доказа. Моћи ће да упореди оно што говоре чињенице са оним чему га уче у школи и оним што пишу медији, говоре властодршци и политичари.

Аутор ове књиге Обрад Ж. Маричић поседује изванредну способност да на разне начине пренесе читаоцима своје идеје, схватања и сазнања до којих је дошао током много деценија истраживачког рада. Све оно што је исказао у тексту своје књиге он је успешно поновио у стиховима песама које су приложене уз текст. Одабраним стиховима завршавамо овај приказ књиге Обрада Ж.Маричића "Историјске паралеле Срба кроз миленијуме"

..."Истине сам жељан,
До истине ми
правог пута покажите.
Али они
који су знали,
погани су били
па је никоме нису казивали"...
...."Записи све што знаш,
што си до сада открио,
јер други не хтедоше рећи
народу свом истину о свему"...

Академик Професор Др. Србољуб Живановић, Директор Европског института за проучавање древних Словена,

Лондон, Велика Британија